

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

Εκθεση επί του νομοσχεδίου

**«Προστασία προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις ενωσιακού δικαίου
– Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/1937 του Ευρωπαϊκού
Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2019 (L 305)
και λοιπές ρυθμίσεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης»**

I. Εισαγωγικές παρατηρήσεις

Το νομοσχέδιο υπό τον τίτλο «Προστασία προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις ενωσιακού δικαίου – Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/1937 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2019 (L 305) και λοιπές ρυθμίσεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης», όπως διαμορφώθηκε από τη Διαρκή Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, αποτελείται από 36 άρθρα.

Το μέρος Α' (άρθρα 1-25) αποτελείται από 8 κεφάλαια. Το πρώτο κεφάλαιο (άρθρα 1-2) αποτελείται από γενικές διατάξεις σχετικές με τον σκοπό και το αντικείμενο της Οδηγίας 2019/1937.

Το δεύτερο κεφάλαιο (άρθρα 3-7) αναφέρεται στους ορισμούς, το πεδίο εφαρμογής και τις προϋποθέσεις παροχής προστασίας των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις ενωσιακού δικαίου. Ειδικότερα, το άρθρο 3 περιλαμβάνει τους ορισμούς. Το άρθρο 4 ορίζει το πεδίο εφαρμογής των ρυθμίσεων, και το άρθρο 5, τις εξαιρέσεις. Το άρθρο 6 αναφέρεται στα πρόσωπα στα οποία αφορούν οι ρυθμίσεις, και το άρθρο 7 περιλαμβάνει τις προϋποθέσεις προστασίας των αναφερόντων.

Το τρίτο κεφάλαιο (άρθρα 8-10) περιέχει τις διαδικασίες εσωτερικής αναφοράς και τα μέτρα παρακολούθησης των αναφορών. Ειδικότερα, με τα άρθρα 8 και 9 θεσπίζεται υποχρέωση καθιέρωσης εσωτερικών διαύλων αναφο-

2

ράς στον δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα, αντίστοιχα, και στο άρθρο 10 περιγράφεται η διαδικασία εσωτερικής υποβολής, παραλαβής και παρακολούθησης των αναφορών, και αναφέρονται οι αρμοδιότητες των Υπευθύνων Παρακολούθησης και Παραλαβής Αναφορών (Υ.Π.Π.Α.).

Το τέταρτο κεφάλαιο (άρθρα 11-12) αφορά στον εξωτερικό διάλογο αναφοράς και στα μέτρα παρακολούθησης. Συγκεκριμένα, το άρθρο 11 ορίζει την Εθνική Αρχή Διαφάνειας ως τον εξωτερικό διάλογο αναφοράς και περιγράφει τις σχετικές της αρμοδιότητες. Με το άρθρο 12 ρυθμίζεται η διαδικασία υποβολής εξωτερικής αναφοράς και η παρακολούθησή της.

Στο πέμπτο κεφάλαιο (άρθρο 13) περιλαμβάνονται οι προϋποθέσεις προστασίας των προσώπων που προβαίνουν σε δημόσια αποκάλυψη.

Το έκτο κεφάλαιο (άρθρα 14-15) αφορά στην εμπιστευτικότητα και στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και προβλέπει την τήρηση αρχείου. Ειδικότερα, το άρθρο 14 αναφέρεται στις απαιτήσεις εμπιστευτικότητας, το άρθρο 15 ρυθμίζει την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και το άρθρο 16 προβλέπει την τήρηση αρχείων αναφορών.

Το έβδομο κεφάλαιο (άρθρα 17-23) αφορά στα μέτρα αντιποίνων. Το άρθρο 17 θεσπίζει απαγόρευση αντιποίνων, ενώ το άρθρο 18 περιλαμβάνει μέτρα για την προστασία έναντι αυτών. Μέτρα στήριξης προβλέπονται στο άρθρο 19, και το άρθρο 20 περιλαμβάνει και επανορθωτικά μέτρα. Τα δε άρθρα 21 και 22 προβλέπουν μέτρα για την προστασία των αναφερομένων καθώς και την απαγόρευση παραίτησης από τα δικαιώματα και τα μέσα έννομης προστασίας, αντίστοιχα. Τέλος, το άρθρο 23 περιλαμβάνει κυρώσεις.

Το όγδοο κεφάλαιο (άρθρα 24-25) περιλαμβάνει, στο άρθρο 24, εξουσιοδοτικές και, στο άρθρο 25, μεταβατικές διατάξεις.

Το Μέρος Β', με τίτλο «Λοιπές διατάξεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης» (άρθρα 26-36), αποτελείται από τρία Κεφάλαια.

Το πρώτο κεφάλαιο (άρθρα 26 και 27) περιλαμβάνει ρυθμίσεις που αφορούν το Ταμείο Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑΧ.Χ.ΔΙΚ.), και, ειδικότερα, την ενίσχυση του προσωπικού του με υπαλλήλους που θα αποσπασθούν από το Υπουργείο Οικονομικών, «αποκλειστικά για την εκκαθάριση και εξόφληση απαιτήσεων στο πλαίσιο χορήγησης νομικής βοήθειας» (άρθρο 26), καθώς και την προσθήκη επιχορηγούμενου από το Ταμείο σκοπού της «Κτιριακές Υποδομές Α.Ε.».

Οι ρυθμίσεις του δεύτερου κεφαλαίου (άρθρα 28-30) αφορούν επιδόσεις δικογράφων κατά τη διαδικασία ενώπιον του ΣΤΕ (άρθρο 28), τις ηλεκτρονικές επιδόσεις προς το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (άρθρο 29) και την έκθεση επίδοσης σε περίπτωση ηλεκτρονικής κοινοποίησης (άρθρο 30).

Με τις διατάξεις του τρίτου κεφαλαίου (άρθρα 31-35), ορίζεται η συγκρό-

τηση του «Εθνικού Μηχανισμού Εκπόνησης, Παρακολούθησης και Αξιολόγησης Σχεδίων Δράσης για τα Δικαιώματα του Παιδιού» (άρθρο 31) και του «Εθνικού Συμβουλίου κατά του Ρατσισμού και της Μισαλλοδοξίας» (άρθρο 32), και ρυθμίσεις που αφορούν απολαβές καταβαλλόμενες από την Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργιών (άρθρο 33), παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση για την κάλυψη δαπανών της εισαγωγικής εκπαίδευσης στη Σχολή Δικαστικής Αστυνομίας (άρθρο 34) και τον ορισμό των Προϊσταμένων Γραμματειών των δικαστικών υπηρεσιών ως δευτερευόντων διατακτών δαπανών (άρθρο 35).

Τέλος, το τρίτο μέρος περιλαμβάνει το άρθρο 36, το οποίο ορίζει την έναρξη ισχύος του νόμου, ενώ ακολουθεί και παράρτημα.

II. Παρατηρήσεις επί των άρθρων

1. Επί των άρθρων 3 στοιχ. 8, 10 παρ. 2 και 24 παρ. 4

α) Στο άρθρο 3 στοιχ. 8 του νομοσχεδίου ορίζονται ως «ενέργειες παρακολούθησης» οι ενέργειες στις οποίες προβαίνει ο αποδέκτης της αναφοράς ή η Ελληνική Αρχή Διαφάνειας, προκειμένου να λάβουν γνώση της πορείας της αναφοράς και, ιδίως, της αντιμετώπισης της αναφερόμενης παραβίασης. Η εν λόγω διάταξη αποτελεί ενσωμάτωση του άρθρου 5 της Οδηγίας 2019/1937, το οποίο, στο στοιχ. 12, αναφέρει: «μέτρο παρακολούθησης»: οποιαδήποτε πράξη επιτελεί ο αποδέκτης αναφοράς ή οποιαδήποτε αρμόδια αρχή, με σκοπό την αξιολόγηση της ακρίβειας των ισχυρισμών που περιλαμβάνονται στην αναφορά και, ενδεχομένως, την αντιμετώπιση της αναφερόμενης παραβίασης, επίσης μέσω μέτρων όπως εσωτερική διερεύνηση, έρευνα, δίωξη, αγωγή για ανάκτηση κονδυλίων ή η περάτωση της διαδικασίας. Θα ήταν ορθότερο, και σύμφωνο με το άρθρο 5 στοιχ. 12 της Οδηγίας 2019/1937, να συμπληρωθεί ο ορισμός του άρθρου 3 στοιχ. 8 του νομοσχεδίου, ώστε να περιλαμβάνεται η διαδικασία αξιολόγησης της αναφοράς, διά της εσωτερικής διερεύνησης ή άλλης μορφής έρευνας.

β) Στο άρθρο 10 του νομοσχεδίου ορίζεται η διαδικασία εσωτερικής υποβολής, παραλαβής και παρακολούθησης αναφοράς στον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα, για την οποία αρμόδιος θα είναι ο Υπεύθυνος Παραλαβής και Παρακολούθησης Αναφορών. Στην παρ. 2 του άρθρου 10 ορίζονται οι αρμοδιότητες του υπευθύνου παραλαβής και παρακολούθησης αναφορών. Στο άρθρο 24 παρ. 4 του νομοσχεδίου προβλέπεται η έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης για τη διαδικασία υποβολής, παραλαβής και παρακολούθησης της αναφοράς κατά το άρθρο 10 του νομοσχεδίου.

4

Η Οδηγία 2019/1937 αναφέρει, στα άρθρα 9 παρ.1 στοιχ. γ' και δ', ότι «[ο]ι διαδικασίες εσωτερικής αναφοράς και παρακολούθησης όπως αναφέρονται στο άρθρο 8 περιλαμβάνουν τα εξής : (...) γ) τον ορισμό αμερόληπτου προσώπου ή υπηρεσίας με αρμοδιότητα για την παρακολούθηση των αναφορών που μπορεί να είναι το ίδιο πρόσωπο ή υπηρεσία με εκείνο που παραλαμβάνει τις αναφορές και το οποίο θα διατηρήσει επικοινωνία με τον αναφέροντα και, εφόσον απαιτείται, θα ζητεί περαιτέρω πληροφορίες από τον εν λόγω αναφέροντα και θα του παρέχει ενημέρωση, δ) την επιμελή παρακολούθηση από το πρόσωπο ή την υπηρεσία που αναφέρεται στο στοιχείο γ)». Εν προκειμένω, η έννοια της παρακολούθησης περιέχεται στο άρθρο 5 στοιχ. 12 της Οδηγίας 2019/1937.

Δεδομένου ότι ο ορισμός της «παρακολούθησης» χρήζει συμπλήρωσης, ώστε να είναι σύμφωνος με το άρθρο 5 στοιχ. 12 της Οδηγίας 2019/1937, η παρ. 2 του άρθρου 10 θα ήταν, νομοτεχνικά, ορθότερο να περιλαμβάνει και τη διαδικασία διερεύνησης των αναφορών για παραβιάσεις του ενωσιακού δικαίου, και να διευρυνθεί, αντίστοιχα, το εύρος της νομοθετικής εξουσιοδότησης του άρθρου 24 παρ.4 του νομοσχεδίου.

2. Επί του άρθρου 4

Στο άρθρο 4 του νομοσχεδίου ορίζεται το πεδίο εφαρμογής του παρόντος, κατ' ενσωμάτωση των άρθρων 2 και 3 της Οδηγίας 2019/1937, και γίνεται παραπομπή για τις παραβιάσεις του ενωσιακού δικαίου στο παράρτημα που περιέχει τα ενωσιακά νομοθετήματα. Προκειμένου να είναι σαφές για ποιες παραβιάσεις τα πρόσωπα που τις αναφέρουν προστατεύονται, και να εφαρμοσθεί απρόσκοπτα η Οδηγία 2019/1937, θα ήταν ορθότερο, όπου γίνεται αναφορά σε Οδηγίες, να περιληφθούν και τα ελληνικά νομοθετήματα που τις ενσωματώνουν.

3. Επί του άρθρου 13

Στο άρθρο 13 στοιχ. β' ορίζεται ότι το πρόσωπο που προβαίνει σε δημόσια αποκάλυψη σχετικά με παραβιάσεις οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος, δικαιούται προστασίας, εφόσον έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι η παραβίαση μπορεί να συνιστά κίνδυνο για το δημόσιο συμφέρον, ή όταν υπάρχει κατάσταση έκτακτης ανάγκης ή κίνδυνος μη αναστρέψιμης βλάβης, ή, σε περίπτωση αναφοράς στην Ε.Α.Δ., υπάρχει κίνδυνος αντιποίνων, ή υπάρχει μικρή προοπτική να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά η παραβίαση, λόγω των ιδιαίτερων περιστάσεων της υπόθεσης.

Η ενσωματούμενη διάταξη της Οδηγίας 2019/1937 είναι το άρθρο 15 παρ. 1 στοιχ. β) ii, στο οποίο ορίζεται ότι το πρόσωπο που προβαίνει σε δημόσια αποκάλυψη σχετικά με παραβιάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας δικαιούται προστασία δυνάμει της παρούσας οδηγίας, εάν «σε περίπτωση εξωτερικής αναφοράς, υπάρχει κίνδυνος αντιποίνων ή υπάρχει μικρή προοπτική να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά η παραβίαση, λόγω των ιδιαίτερων περιστάσεων της υπόθεσης, όπως όταν αποδεικτικά στοιχεία μπορεί να συγκαλυφθούν ή να καταστραφούν ή όταν μία αρχή μπορεί να βρίσκεται σε αθέμιτη σύμπραξη με τον υπαίτιο της παραβίασης ή να είναι αναμεμειγμένη στην παραβίαση». Συνεπώς, θα ήταν σύμφωνο με την Οδηγία 2019/1937, να συμπληρωθεί ως εξής το στοιχ. β του άρθρου 15 του νομοσχεδίου: «όπως όταν αποδεικτικά στοιχεία μπορεί να συγκαλυφθούν ή να καταστραφούν ή όταν μία αρχή μπορεί να βρίσκεται σε αθέμιτη σύμπραξη με τον υπαίτιο της παραβίασης ή να είναι αναμεμειγμένη στην παραβίαση».

4. Επί του άρθρου 14

Στο άρθρο 14 παρ. 1 του νομοσχεδίου ορίζεται ότι «[γ]ια όσο διάστημα απαιτείται για την πρόληψη και την αντιμετώπιση προσπαθειών παρεμπόδισης της αναφοράς, παρακώλυσης, ματαίωσης ή καθυστέρησης των μέτρων παρακολούθησης, ιδίως όσον αφορά στις έρευνες, ή προσπαθειών ταυτοποίησης των 13 αναφερόντων, δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και κάθε είδους πληροφορίες που οδηγούν, άμεσα ή έμμεσα, στην ταυτοποίηση του αναφέροντος, δεν αποκαλύπτονται σε οποιονδήποτε άλλον πέρα από τα εξουσιοδοτημένα μέλη του προσωπικού που είναι αρμόδια να λαμβάνουν, ή να παρακολουθούν τις αναφορές, εκτός αν συγκατατεθεί σχετικά ο αναφέρων. Η ίδια υποχρέωση υφίσταται για τον αναφερόμενο και κάθε τρίτο πρόσωπο που κατονομάζεται στην αναφορά».

Η Οδηγία ορίζει, στο άρθρο 16 παρ. 1, τα εξής: «τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η ταυτότητα του αναφέροντος δεν αποκαλύπτεται σε οποιονδήποτε άλλον πέρα από τα εξουσιοδοτημένα μέλη του προσωπικού που είναι αρμόδια να λαμβάνουν ή να παρακολουθούν τις αναφορές χωρίς τη ρητή συγκατάθεση του εν λόγω προσώπου. Το ίδιο ισχύει και για κάθε άλλη πληροφορία από την οποία μπορεί να συναχθεί, άμεσα ή έμμεσα, η ταυτότητα του αναφέροντος». Συνεπώς, θα ήταν ορθότερο, σύμφωνα με την Οδηγία, στο άρθρο 14 παρ.1 να απαλειφθεί η φράση «Για όσο διάστημα απαιτείται για την πρόληψη και την αντιμετώπιση προσπαθειών παρεμπόδισης της αναφοράς, παρακώλυσης, ματαίωσης ή καθυστέρησης των μέτρων παρακολούθησης, ιδίως όσον αφορά στις έρευνες, ή προσπαθειών ταυτοποίησης των 13

αναφερόντων».

Περαιτέρω, της προστασίας της ταυτότητας των αναφερομένων γίνεται μνεία στο άρθρο 22 παρ. 2 της Οδηγίας, το οποίο ενσωματώνεται με το άρθρο 21 του νομοσχεδίου. Το άρθρο 21 παρ. 2 του νομοσχεδίου αναφέρει την προστασία της ταυτότητας των αναφερομένων. Συνεπώς, θα ήταν νομοτεχνικά ορθό, η φράση «[η] ίδια υποχρέωση υφίσταται για τον αναφερόμενο και κάθε τρίτο πρόσωπο που κατονομάζεται στην αναφορά» να διαγραφεί στο άρθρο 14 παρ. 1 δεύτερο εδ.

5. Επί του άρθρου 18

α) Στο άρθρο 18 παρ. 1 στοιχ. α) του νομοσχεδίου ορίζεται ότι τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 6 του νομοσχεδίου «δεν υπέχουν καμία ευθύνη: α) σε σχέση με την απόκτηση πληροφοριών ή την πρόσβαση στις πληροφορίες που αναφέρονται ή αποκαλύπτονται δημόσια, υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω απόκτηση ή πρόσβαση δεν συνιστά αυτοτελώς ποινικό αδίκημα, μεταξύ άλλων για δυσφήμιση, προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, παραβίαση της υποχρέωσης τήρησης του απορρήτου, παραβίαση των κανόνων για την προστασία δεδομένων, αποκάλυψη εμπορικού απορρήτου, ούτε υποχρέωση αποζημίωσης βάσει του ιδιωτικού, δημόσιου ή συλλογικού εργατικού δικαίου, και γενικώς δεν υπέχουν καμία ευθύνη σε σχέση με την 17 αποκάλυψη πληροφοριών, εφόσον είχαν βάσιμους λόγους να πιστεύουν ότι η αναφορά ή η δημόσια αποκάλυψη ήταν αναγκαία για να αποκαλυφθεί η παραβίαση».

Η Οδηγία, στο άρθρο 21, διαφοροποιεί τα μέτρα προστασίας των προσώπων που αναφέρουν ή δημόσια αποκαλύπτουν παραβιάσεις του ενωσιακού δικαίου αναλόγως με το εάν η συμπεριφορά τους συνιστά αποκάλυψη των πληροφοριών ή εάν η συμπεριφορά τους συνίσταται στην απόκτηση ή πρόσβαση στις πληροφορίες. Σε ότι αφορά την συμπεριφορά τους ως αποκάλυψη πληροφοριών, η Οδηγία ορίζει, στην παρ. 2 του άρθρου 21, ότι δεν υπέχουν καμία απολύτως ευθύνη σε σχέση με την εν λόγω αναφορά ή δημόσια αποκάλυψη, εφόσον είχαν βάσιμους λόγους να πιστεύουν ότι η αναφορά ή η δημόσια αποκάλυψη των εν λόγω πληροφοριών ήταν αναγκαία για να αποκαλυφθεί παραβίαση σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Το ίδιο ισχύει, σύμφωνα με το άρθρο 21 παρ. 7 της Οδηγίας, και για τυχόν δικαστικές διαδικασίες, μεταξύ άλλων, για συκοφαντική δυσφήμιση, προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, παραβίαση της υποχρέωσης τήρησης του απορρήτου, παραβίαση των κανόνων για την προστασία δεδομένων, αποκάλυψη εμπορικού απορρήτου, ή για αιτήσεις αποζημίωσης βάσει του ιδιωτικού, του δημόσιου ή του συλλογικού εργατικού δικαίου.

Παρατηρείται ότι, όταν η συμπεριφορά των ανωτέρω προσώπων συνίσταται στην απόκτηση ή πρόσβαση σε πληροφορίες, και προβλέπεται ως αξιόποινη, η ποινική ευθύνη διέπεται από το εθνικό δίκαιο.

Ως εκ τούτου, θα ήταν νομοτεχνικά ορθότερο να αναδιατυπωθεί με σαφήνεια το στοιχ. α) της παρ. 1 του άρθρου 18 του νομοσχεδίου, για τις διάφορες περιπτώσεις. Ειδικά για την ποινική ευθύνη, θα ήταν νομοτεχνικά ορθότερο να θεσπιστεί ειδικός λόγος άρσης του αδικού για είδη συμπεριφοράς που συνιστούν αποκάλυψη πληροφοριών, υπό την προϋπόθεση ότι οι αναφέροντες είχαν βάσιμους λόγους να πιστεύουν ότι η αναφορά ή η δημόσια αποκάλυψη των εν λόγω πληροφοριών ήταν αναγκαία για να αποκαλυφθεί παραβίαση του ενωσιακού δικαίου.

β) Εξ άλλου, στην παρ. 3 του άρθρου 18 του νομοσχεδίου προβλέπεται ότι «αν η αναφορά ή η δημόσια αποκάλυψη αποτελεί για τον αναφέροντα ποινική, πειθαρχική, διοικητική παράβαση ή αδιοπρακτική συμπεριφορά, κάθε ποινική, πειθαρχική, διοικητική ή αστική διαδικασία που έχει κινηθεί εναντίον του αναφέροντος για την αναφερόμενη παραβίαση αναστέλλεται μέχρι την ολοκλήρωση της διερεύνησης της αναφοράς».

Προϋπόθεση της προστασίας των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του ενωσιακού δικαίου, σύμφωνα με το άρθρο 6 της Οδηγίας, είναι να είχαν βάσιμους λόγους να θεωρούν ότι οι πληροφορίες σχετικά με παραβιάσεις που ανέφεραν ήταν αληθείς κατά τον χρόνο της αναφοράς.

Διά της αναστολής της ποινικής διαδικασίας σε βάρος του αναφέροντος μέχρι την ολοκλήρωση διερεύνησης της αναφοράς, είναι δυνατόν να εξαρτηθεί η πρόοδος της διαδικασίας εναντίον του αναφέροντος, και άρα η κρίση περί ευθύνης του, από την διαπίστωση ότι οι αναφερθείσες παραβιάσεις έχουν όντως τελεσθεί. Επειδή η ανωτέρω ρύθμιση θα δημιουργήσει, ενδεχομένως, σύγχυση ως προς την συμφωνία της με το άρθρο 6 της Οδηγίας, θα ήταν σκόπιμο να απαλειφθεί.

6. Επί των άρθρων 31 και 32

Τα προτεινόμενα άρθρα εντάσσονται στο Κεφάλαιο Γ΄ του Μέρους Β΄ του νομοσχεδίου, το οποίο φέρει τον ίδιο ακριβώς τίτλο με το Μέρος Β΄, ήτοι, «Λοιπές διατάξεις Υπουργείου Δικαιοσύνης».

Περαιτέρω, τα εν λόγω άρθρα τιτλοφορούνται «Σύνθεση Εθνικού Μηχανισμού Εκπόνησης, Παρακολούθησης και Αξιολόγησης Σχεδίων Δράσης για τα Δικαιώματα του Παιδιού» και «Σύνθεση Εθνικού Συμβουλίου κατά του Ρατσισμού και της Μισαλλοδοξίας», αντίστοιχα, ενώ αφορούν τη συγκρότηση των εν λόγω συλλογικών οργάνων.

8

Η συγκρότηση συλλογικού διοικητικού οργάνου βασίζεται στην ιδιότητα υπό την οποία ορίζονται τα μέλη του, ενώ η σύνθεση αναφέρεται στα συγκεκριμένα μέλη που μετέχουν στις συνεδριάσεις του (άρθρα 13 και 14, αντίστοιχα, του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας – ν. 2690/1999, βλ. και έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας επί του ν. 4491/2017, παρατήρηση 4 επί του άρθρου 9 του νόμου).

Αθήνα, 9.11.2022

Οι εισηγητές
Αθανασία Διονυσοπούλου
Επ. Καθηγήτρια Νομικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών
Επιστημονική Συνεργάτις
Ανδρέας Κούνδουρος
Ειδικός Επιστημονικός Συνεργάτης
Προϊστάμενος του Τμήματος Ευρωπαϊκών Μελετών

Ο Προϊστάμενος του Α΄ Τμήματος
Νομοτεχνικής Επεξεργασίας
Ξενοφών Παπαρρηγόπουλος
Αναπληρωτής Καθηγητής
του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου

Ο Προϊστάμενος της Β΄ Διεύθυνσης
Επιστημονικών Μελετών
Αστέρης Πλιάκος
Καθηγητής του Οικονομικού
Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
Κώστας Μαυριάς
Ομότιμος Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών